

Éreu la mà del gegant que ens oferia un Camel o la imatge d'un toro imponent i altiu vigilant des de dalt d'un turó. Éreu lletres megalítiques que formaven noms estranys per recordar-los. Passàvem amb el cotxe i us vàiem venir de lluny, tanques solitàries. Us vàiem créixer i créixer fins que un cop de velocitat us esborrava del paisatge. Han passat paisatges verds, paisatges de sol, cromàtics i nevats. Tantes vegades! I ara, els vostres esquelets plens de rovell ens són només l'evidència del pas imparable de tants dies.

el

fil

El filtro que
no quita sabor

del
temps

PA

ramo

rami ca

MICHELE

Gent

EN
IGUALADA
A 7 kms.

la postada dels llibres

JOCs paraules
de

abonad
con

NITRA
DE CHI

VERONA

SAMSUNG

VIDEO AUDIO INFORMATICA

